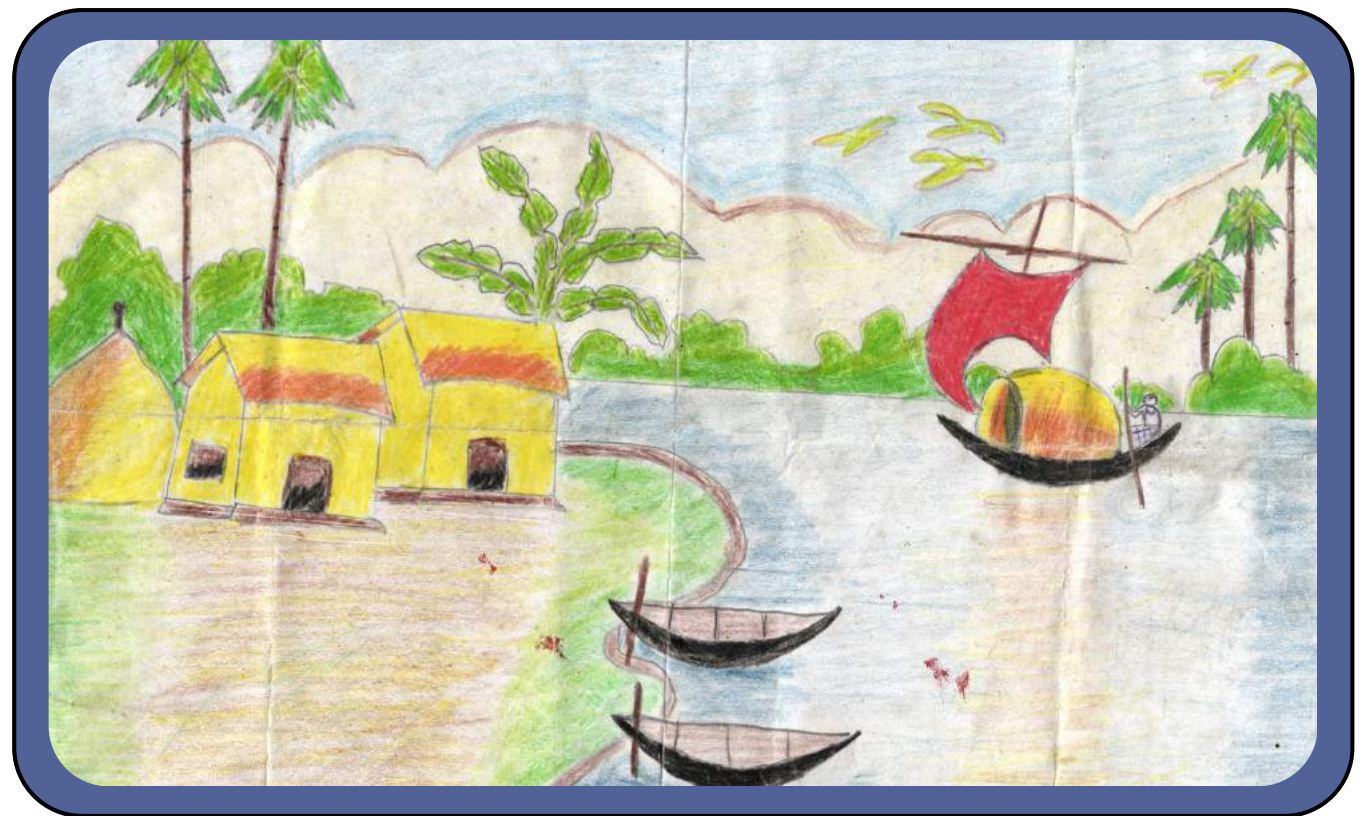

Jaarverslag 2022

Algemene gegevens

Statutaire naam	Niketan
Contactpersoon	A. Termoshuizen
Contactadres	Itterbeek 7, 2641 TW Pijnacker
Telefoonnummer	015-2159386
E-mail	info@niketan.nl
website	www.niketan.nl
Inschrijvingsnummer KvK	27173896
ANBI status	sinds 1 januari 2008
CBF keurmerk	sinds 1 augustus 2017
Oprichtingsdatum	6 augustus 1998
Statutaire vestigingsplaats	Pijnacker

Colofon

Het inhoudelijke jaarverslag is geschreven door :
Antoinette Termoshuizen, Joost Kurstjens en Rutger-Jan Schoen.
Geredigeerd door: Els Heijnen
Lay-out: Antoinette Termoshuizen
Fotografie : Farzana Akhtar en Antoinette Termoshuizen

Inhoud

2022 in één oogopslag	5
Voorwoord	6
Onze droom en aanpak	8
Samenwerking DRR	8
Onze commitment	10
Bangladesh	12
Projectgebied	12
Zorg en Onderwijs	14
Onze Impact	20
Voeding	22
Trainingen	22
Levenslang leren	24
Residentiële zorg	30
Samenleving	32
Kennisoverdracht	36
Bestuur en toezicht	42
Fondsenwerving en draagvlakvergroting	43
Goed bestuur,risico's en naleving	44
Financieel overzicht 2021	46
Niketan ontving steun van ...	48

Liefde, zorg, passend onderwijs, voorlichting, leerwerk trajecten en het bevorderen van gedragsverandering vormen essentiële onderdelen van onze aanpak, om kinderen en jongeren met een beperking een volwaardige plek in de samenleving te geven.

Onze aanpak geeft de kinderen een beter zelfbeeld, zorgt voor verbondenheid tussen kind en omgeving en bewerkstelligt een meer betrokken overheid.

Rechtsvorm In Nederland: stichting met een bestuur.
Partnerorganisatie in Bangladesh: NGO met een dagelijks bestuur.

Oorsprong Particulier Initiatief
(Antoinette Termoshuizen)

Registratie KvK : 27173896
ANBI status : 807284427
CBF Keurmerk

Onderscheidende kenmerken Specifieke doelgroep: kinderen en jongeren met een complexe beperking in Bangladesh.
Kennisorganisatie op gebied van holistische zorg aan complex gehandicapten in Bangladesh.

Programma's

- **Integrale vroeghulp (Vroege interventies) :** Ouders ondersteuning en advies bieden bij het vermoeden van problemen in de ontwikkeling van hun jonge kind.
- **Onderwijs :** Het bieden van een uitdagende leeromgeving, dat uitgaat van de mogelijkheden en rekening houdt met de handicap.
- **Paramedische zorg :** Het bieden van zorg gericht op het beter functioneren van het lichaam, het bieden van hulpmiddelen en aanpassingen.
- **Socialisatie :** Het actief bevorderen en stimuleren van de participatie van kinderen en jongeren met een handicap in de maatschappij.
- **Voeding :** Ouders bewust maken van gezonde voeding en het voorkomen van ondergewicht en aan voeding gerelateerde complicaties.

Projectmatig De projecten worden operationeel geleid door NGO DRRA en worden door stichting Niketan vanuit Nederland aangestuurd, ondersteund en van kennis voorzien

Fondsenwerving	Totaal	Kostenpercentage B&A
2017 : € 237.466	2017 : 2,8 %	
2018 : € 204.189	2018 : 3,2 %	
2019 : € 206.563	2019 : 3,7 %	
2020 : € 248.681	2020 : 2,5 %	
2021 : € 221.797	2021 : 4,3 %	
2022 : € 202.814	2022 : 5,5 %	

Operationele kosten Projectkosten 170.188 euro in 2022, uitvoeringskosten 18.828 euro in 2022

Controle van jaarrekening BAKKER accountants & adviseurs, Hendrik-Ido-Ambacht

Looptijd Zolang er in Bangladesh buitenlandse ondersteuning nodig is om de zorg voor complex gehandicapten duurzaam in overheid en samenleving te verankeren.

Lidmaatschap branche organisaties Partin en Goede Doelen Nederland

Maatschappelijke relevantie De hulp aan verstandelijk en meervoudig gehandicapten in Bangladesh wordt door internationale NGO's vaak als te complex gezien. Particuliere organisaties en nationale NGO's zijn vaak beter in staat deze doelgroep toegang te bieden tot hulp en spreken de overheid en internationale hulporganisaties aan op hun verantwoordelijkheid hierin. Want zoals in alle landen is het uiteindelijk een taak van de overheid om samen met diverse andere partijen een veilige omgeving voor kwetsbare kinderen te garanderen.

2022 in één oogopslag

576

Kinderen en jongeren
ontvingen ondersteuning

325 ♂

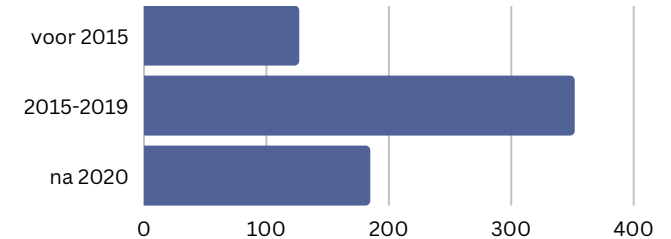
251 ♀

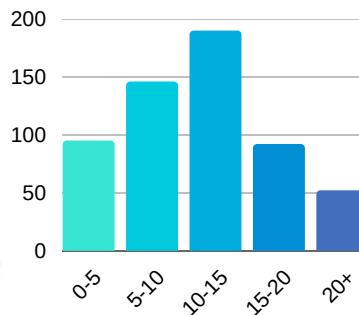
2.748

Gezinsleden ontvingen
ondersteuning

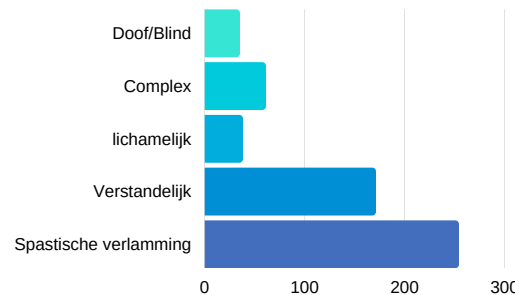
Ondersteuning sinds:

Leeftijd kinderen

Beperkingen

Ontwikkelingsgebieden van de kinderen

ADL
237

Communicatie
80

Cognitief
382

Motoriek
341

Sociaal
190

Kosten per programma onderdeel

Vroeghulp
13%

Paramedische
9%

Onderwijs
49%

Voeding
14%

Socialisatie
15%

36

kinderen
zijn uitgestroomd
vanwege migratie,
overlijden en of
familie problemen.

77

kinderen
bezoeken naast
het speciale
onderwijs ook
het reguliere
onderwijs.

52

kinderen
verlieten het
project vanwege
succesvolle
interventie.

Voorwoord

2022 was het jaar waarin Covid bij ons in Europa allemaal weer redelijk onder controle leek te komen. In veel landen in Azië en Afrika was het drama nog lang niet voorbij. Het duurt langer dan we hopen en we weten inmiddels uit eigen ervaring dat veel blijvend lijkt te zijn veranderd.

De inval van Rusland in Ukraine in februari heeft wereldwijd tot grote problemen geleid. Er ontstond schaarste aan voedsel en energie en de prijzen rezen de pan uit. Het tweede jaar van de staatsgreep in Myanmar leidde ook weer tot grote vluchtelingenstromen naar Bangladesh. Het toont aan dat de nauwe verbondenheid in de wereld niet alleen leidt tot economische groei, maar ook tot kwetsbaarheid. Ook in Bangladesh werden vooral de armste hiervan het ergst getroffen. Na de Covid heeft Niketan opnieuw deze meest kwetsbare gezinnen in onze districten kunnen ondersteunen. De veranda schooltjes hebben we kunnen continueren en de schooltjes die eerder zijn overgenomen door de lokale bevolking, draaien nog steeds.

Tot ons grote verdriet is op 9 maart geheel onverwachts Rabeya Neela, onze mastertrainer en coördinator van de Amar Joti School overleden. Rabeya heeft enorm veel voor Niketan en DRRA betekend de afgelopen jaren om de Amar Joti School verder te ontwikkelen en we zijn haar hier enorm dankbaar voor en zullen haar nooit vergeten.

In augustus heeft de directeur van DRRA, Farida Yesmin, samen met de Minister van Informatie en de Secretary van Social Welfare, Bangladesh vertegenwoordigd bij de WHO in Geneve om te rapporteren inzake de implementatie van verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. Na afloop hebben we hen voor een informeel bezoek mogen ontvangen en diverse voorbeelden kunnen laten zien van vormen van zorg, die mogelijk, uiteraard aangepast aan de context, ook in Bangladesh bruikbaar kunnen zijn.

Dat ons werk ook in toenemende mate door de overheid gezien en gewaardeerd wordt blijkt ook uit de prijzen die Antoinette en Farida Yasmin, de directeur van DRRA dit jaar hebben ontvangen.

Maar we zien wel dat het na Corona steeds moeilijker wordt om voldoende financiële steun voor ons werk te mobiliseren. We vrezen dat dit van blijvende aard zal zijn. Gelukkig wordt het voor een deel opgevangen door bijdragen van lokale donoren in Bangladesh, zowel bedrijven als individuen. Daarnaast werken we nauw samen met de overheid op lokaal, regionaal en nationaal niveau, zodat ook de terugkerende activiteiten meer door lokale en nationale overheid gesteund worden, zodat wij ons meer op innovatie en het delen van onze ervaring kunnen richten.

De kwaliteit van leven van kinderen met een verstandelijke beperking kan niet alleen afhankelijk zijn van de overheid alleen. We moeten de directe sociale, economische en institutionele omgeving maximaal betrekken. We moeten alles op alles zetten om de lange praktische ervaring van Niketan te ontsluiten voor iedereen die in staat is bij te dragen aan inclusiviteit. We moeten ons bereik vergroten om gezinnen krachtiger en weerbaarder te maken in hun eigen omgeving.

Vandaar dat we extra gestimuleerd zijn om ons Disability platform, “Een Bijzonder Kind” nu ook echt van de grond te krijgen. Samen met DRRA, en andere partners wordt het platform in het komend jaar gelanceerd, gevuld met modules die de afgelopen jaren ontwikkeld zijn.

Uiteraard hopen we dat we op uw steun voor lopende zorg, maar ook vernieuwing kunnen blijven rekenen.

Rutger-Jan Schoen, Voorzitter

*Iedere dag zetten wij ons in
om er voor te zorgen dat
ieder kind liefde, zorg en
onderwijs krijgt.*

*Zo toverden we in 2022 bij
576 kinderen met een
beperking en hun familie,
een lach op hun gezicht en
ondersteunden we hen bij
het zetten van een stap
naar een beter
toekomstperspectief.*

*Wij bedanken onze
donoren, particuliere
schenkers / gevers en
vrijwilligers voor hun steun
in 2022.*

Onze droom en aanpak

Wij streven naar een maatschappij in Bangladesh met gelijke kansen waarin kinderen en jongeren met een verstandelijke en/of meervoudige handicap worden geaccepteerd en zich kunnen ontwikkelen zodat ze de zorg en onderwijs krijgen die ze nodig hebben en zo zelfvertrouwen krijgen.

Niketan neemt de individuele behoeften van elk kind en zijn/haar familie als uitgangspunt. Niketan begeleidt de kinderen en geeft ze de ruimte om zich te ontwikkelen in hun eigen tempo. We bieden de kinderen onderwijs, een voedzame maaltijd en paramedische zorg. Wanneer ze ouder worden blijven we ze volgen en passen we onze steun aan op hun veranderende behoeften. We helpen ze beter te communiceren, voor zichzelf op te komen en hun talenten maximaal te ontwikkelen. Familie, zorgverleners en leerkrachten helpen we te begrijpen wat de behoeften van het kind zijn en hoe daarmee om te gaan. Niketan laat op deze wijze zien hoe kinderen met een complexe handicap in Bangladesh ondanks de omstandigheden waarin ze opgroeien toch optimaal steun en zorg kunnen krijgen.

"Vergroten van onze impact gaat alleen door een brede samenwerking met alle partijen: kinderen/jongeren, hun (groot)ouders, omgeving, leerkrachten, andere NGO's en de overheid op verschillende niveaus."

Om een einde te maken aan de stigmatisering organiseren we diverse bewustwording activiteiten in reguliere basisscholen en de gemeenschap. Ook leveren we op districtsniveau een directe bijdrage aan de structurele kwaliteitsverbetering van alle aspecten van hun leven. Zo streven we naar lokaal initiatief en leiderschap en duurzame oplossingen, waardoor de kinderen op den duur minder afhankelijk worden van de financiële steun vanuit particulier initiatief in Nederland en Bangladesh.

De hulp aan kinderen en jongeren met verstandelijk en meervoudige beperking in Bangladesh wordt door internationale NGO's vaak als te complex gezien. Particuliere organisaties en nationale NGO's zijn vaak beter in staat deze doelgroep toegang te bieden tot hulp en spreken de overheid en internationale hulporganisaties aan op hun verantwoordelijkheid hierin.

Samenwerking DRRA

DRRA is de partner/uitvoerder van een groot aantal projecten van Niketan. Het biedt kwalitatieve en kwantitatieve zorg aan kinderen met een motorische, verstandelijke of meervoudige handicap op het platteland en in steden in Bangladesh. Niketan is mede-eigenaar, facilitator (financiële middelen en kennis), ondersteuner (monitoring, evaluatie, strategische planning) en kwaliteitsbewaker van de projecten. Bestaande projecten van DRRA worden geborgd met geld. Verder deelt Niketan kennis en ervaring met DRRA om de medewerkers professioneel verder op te leiden en de kinderen met hun verschillende behoeften centraal te stellen in al hun activiteiten. DRRA voert ook projecten voor andere donoren uit en kan zelf zo meer kennis opbouwen en meebrengen en haar overheadkosten drukken.

Vanwege de lange samenwerking die dit jaar 25 jaar bestaat, tracht Niketan ook bij te dragen aan de professionalisering van de organisatie. Zo probeert Niketan DRRA te helpen zich aan te passen aan de veranderende context. DRRA is een van de belangrijkste partners om ook de overheid in toenemende mate te betrekken en eigenaarschap te laten nemen voor de gehandicaptenzorg in Bangladesh.

In december 2022 werd DRRA bekroond met de Bezum Rokeya National Award van de regering van Bangladesh, als een van de beste organisaties die werken voor personen met een handicap.

Op 9 maart is geheel onverwachts Rabeya Neela, onze master trainer en coördinator van de Amar Joti School overleden.

Rabeya vond haar eerste aanstelling als docent speciaal onderwijs. In de school nam ze direct het voortouw en ontplooiëde zich tot een coördinator met uitzonderlijke talenten. Het welzijn van de kinderen stond altijd centraal en Rabeya was niet bang zich kritisch op te stellen als overheid of instellingen het belang van de kinderen niet centraal stelden. Haar laatste grote strijd was voor het recht op vaccinatie voor jongeren met een handicap. Een post op sociale media werd landelijk nieuws en de overheid reageerde op het verzoek. Nog geen twee weken later konden alle jongeren met een handicap boven de 18 ook zonder ID een vaccinatie tegen Covid19 halen. Rabeya was een miljoenpoot, ze was voor iedereen een ware vriend of een moeder, stond altijd voor iedereen klaar en had een hart van goud. We zijn trots op haar werk en missen haar intens.

Onze commitment

Het welzijn van kinderen met meervoudige complexe handicaps kan alleen maar op duurzame wijze gegarandeerd worden door een brede en sector overschrijdende samenwerking. Het is primair de verantwoordelijkheid van de overheid, die daarin nauw moet samenwerken met publieke en private partijen uit welzijn, onderwijs, gezondheid, veiligheid en lokaal bestuur. De overheid in Bangladesh maakt hierin hele kleine stappen. Ze ratificeerde het internationale Kinderrechten Verdrag waarin staat dat alle kinderen recht hebben op onderwijs, optimale ontwikkeling, bescherming en gezondheid. Niketan probeert samen met haar partner DRRA maximaal aan deze processen van de overheid bij te dragen, door het delen van ervaring, kennis, en de door Niketan ontwikkelde materialen.

Ook de eerste stappen naar het delen van onze kennis en materialen via online platforms en sociale media zoals, Facebook en YouTube helpen Niketan een goede kennis overdracht organisatie te worden. Niketan heeft zich in haar 5 jaar beleidsstrategie gecommitteerd om concrete stappen te zetten om haar 25 jarige ervaring voor anderen te ontsluiten; zowel ongeletterde ouders en verzorgers elders in Bangladesh als (informele) begeleiders.

Tenslotte werken we in toenemende mate samen met plaatselijke dorpsbesturen daar waar Niketan actief is. Op deze manier maken we optimaal gebruik van de bestaande lokale capaciteit, die sneller onafhankelijk kan zijn van externe of internationale financiering. Uiteindelijk gaat het er ook om de ouders en grootouders de kennis te geven om zelf een veilige omgeving voor hun kind te creëren, binnen alle beperkingen die het leven in een arm land als Bangladesh hen biedt.

Aan welke SDG doelen werken wij:

Niketan in Bangladesh

Bangladesh

De opwarming van de aarde zorgt voor steeds extremer weer. Bangladesh is een van de meest getroffen landen, in de Global Climate Risk Index van 2022 stond het op de 7e plaats. Het overstroomt steeds vaker en steeds heftiger. Ook dit jaar moesten miljoenen mensen hun woning en landbouwgrond tijdelijk verlaten voor het wassende water. Oogsten mislukten, voedselprijzen stegen.

Al is Bangladesh inmiddels een Lower Middle Income Country, het staat nog steeds op plaats 129 van de 191 landen die in de Human Development Index zijn opgenomen. Bangladesh kent dus nog een enorme uitdaging, maar het is wel een van de meer succesvolle landen in Zuid Azië. Ondanks dit kreeg het net als de rest van de wereld een klap vanwege de Russische inval in Oekraïne. Elektriciteit, gas en benzine zijn moeilijk verkrijgbaar. Geregeld zitten hele wijken uren zonder elektriciteit. De kloof tussen rijk en arm blijft toenemen. Door een daling van de kledingexport, raakten miljoenen vrouwen werkloos.

Al zijn er flinke stappen gezet in de bewustwording van gelijke rechten en kansen voor vrouwen, zij blijven slachtoffer van discriminatie en stigmatisering. De bewustwordingscampagnes zijn voornamelijk gericht op steden en bereiken nauwelijks het platteland. Ook mensen met een handicap worden nog steeds gediscrimineerd en gezien als tweederangsburgers. Taalgebruik om iemand met een handicap te beschrijven is negatief, gebaseerd op de beperking en niet op de persoon en al zijn of haar mogelijkheden. Indrukwekkend is de veerkracht van de mensen. Het leven wordt geaccepteerd zoals het is, maar tegelijkertijd zie je vooral bij de jongeren een intense wil en kracht om het te verbeteren.

Projectgebied

Bangladesh is opgedeeld in 64 districten. Niketan is voornamelijk actief in het plattelandsdistrict Manikganj en de hoofdstad Dhaka. Manikganj is onderverdeeld in 7 upazila's (subdistricten), 65 union Parishads en 1643 dorpen. De meeste activiteiten van Niketan vinden plaats in de upazila's Ghior en Daulatpur. De 453 kinderen die in Manikganj ondersteund worden, wonen verspreid over 185 dorpen in 23 union parishads. Sinds 2020 ondersteunen we ook 11 kinderen in 6 dorpen in district Tangail. Het gaat om dorpen die grenzen aan de upazilla Daulatpur.

De sloppenwijk Badda in Dhaka ligt ingesloten tussen de diplomatenwijken Gulshan, Baridhara en Banani. Kinderen gaan slechts enkele uren naar school en komen soms op jonge leeftijd al onder erbarmelijke omstandigheden in de kinderarbeid terecht waarin ze vaak uitgebuit worden. Bovendien vormen de sloppenwijken de ideale plek voor sociale problemen, zoals criminaliteit, drugsverslaving en huiselijk geweld. Niketan biedt zorg en onderwijs aan 116 kinderen met een beperking in drie 'wards' in deze sloppenwijk.

In november heeft Antoinette Termoshuizen van de burgemeester van Ghior een onderscheiding gekregen voor al haar werk voor kinderen met een handicap in het district Manikganj. Volgens de burgemeester hebben zij niet alleen veel geleerd van Niketan, maar moedigen wij ze ook aan om zich in te zetten voor families van kinderen met een handicap. Onze ondersteuning, heeft hen geholpen een meer inclusieve samenleving op te bouwen.

Ik ben Mahinur Akter. Ik ben 18 jaar oud. Mijn dorpsgenoten schelden me uit en noemen me 'dwaas'. Maar ik ben NIET gek, ik heb alleen wat meer tijd nodig om alles te begrijpen. Ik heb een leerstoornis. Meisjes met een handicap zoals ik moeten altijd op hun hoede zijn voor mannen. We zijn niet veilig binnen of buiten het huis. Iedereen denkt dat we gemakkelijk te misbruiken zijn vanwege onze handicap.

Op een dag was ik mij thuis aan het omkleden, toen één van mijn naaste familieleden binnenkwam en me probeerde te verkrachten. Gelukkig heb ik een training reproductieve gezondheid gevolgd, waarin het ook ging over relaties en seksueel geweld. Ik was in staat, mezelf te redden.

STOP seksueel en verbaal geweld tegen vrouwen. Het wordt tijd dat we onze stem verheffen. Behandel ons als gelijkwaardige burgers.

Zorg en onderwijs

Onze zorg en het speciaal onderwijs is gericht op de emotionele, fysieke, cognitieve en creatieve ontwikkeling, alsook het aanleren van sociale, culturele en lichamelijke vaardigheden. De lessen zijn zoveel mogelijk op de individuele behoeften afgestemd waarbij we gebruik maken van diverse bestaande theorieën en methodieken.

In februari ging Bangladesh voor de laatste keer in lockdown en hebben wij weer voor een maand de 54 veranda scholen geopend. In maart werden alle beperkingen opgeheven en kon het programma weer draaien zoals voor de corona pandemie. Maar het virus was nog lang niet weg. Op 9 maart verloren we plotsklaps onze dierbare coördinator en mastertrainer Rabeya. Zij was de spil van de Amar Joti school in Dhaka. Een miljoenpoot die niet alleen op unieke wijze de school runde, maar ook een luisterend oor had voor personeel, ouders en kinderen. Een enorm verlies en gemis binnen ons zorg en onderwijs programma. Maar het team zette hun schouders eronder en twee medewerkers namen zo goed als ze konden de taken van Rabeya over en we verhuisden naar een nieuwe locatie.

Het verlies van Rabeya liet zien hoe kwetsbaar en afhankelijk we zijn van onze gespecialiseerde medewerkers. Met maar 1 mastertrainer in het team kwamen trainingen stil te liggen en wordt het opleiden van nieuwe mensen ingewikkeld. Een aandachtspunt waar we de komende jaren extra onze schouders zullen zetten.

Vroeghulp en intensieve zorgkinderen

De eerste stappen naar een school of voorziening voor kinderen met een handicap is vaak niet eenvoudig voor ouders. Er is schaamte en vaak ondervinden jonge moeders veel tegenstand van hun man en schoonfamilie. Zij vinden het onnodig om tijd te investeren in een kind met een handicap. Maar zonder hun toestemming kan de moeder niet met haar kind naar onze vroeghulp of school komen.

Wij horen dan ook nog steeds verhalen van moeders die stiekem naar het centrum komen, hun man of schoonfamilie voorliegen, om zo het kind de kans te geven zich te ontwikkelen.

In ons vroeghulp programma leren we de ouders hoe ze voor hun kind met complexe zorgvraag moeten zorgen. Hoe ze hun kind kunnen stimuleren en ondersteunen. We bieden 59 kinderen fysiotherapie en hebben een activiteiten aanbod gericht op het verbeteren van de motoriek en alle zintuigen. Wanneer kinderen 5 jaar worden stromen ze door naar onze zorg-ontwikkelgroep, het speciale onderwijs of het reguliere onderwijs.

"In andere centra huilen kinderen als ze therapie krijgen. Hier heeft mijn dochter amper in de gaten dat ze fysiotherapie krijgt. Ze speelt en heeft lol maar krijgt tegelijkertijd therapie. Zo zou het overal moeten zijn". – een moeder

Kinderen met een intensieve zorgvraag komen drie dagen per week naar onze zorg-ontwikkelgroepen. Het gaat om 37 kinderen met een autisme spectrum stoornis, een verstandelijke en vaak meervoudige handicap, hetzij lichamelijk, gedragsmatig of een combinatie hiervan. De activiteiten zijn gericht op het opdoen van nieuwe ervaringen, en het stimuleren van de zintuigen en motoriek. Het vinden van passende activiteiten is niet altijd gemakkelijk voor deze doelgroep en we zien dat dit nog moeilijker wordt wanneer de kinderen ouder worden. Verrassend genoeg blijven ouders komen ondanks het feit dat hun kind nauwelijks voortgang meer kan boeken. Zij geven aan dat ze hun kind het plezier gunnen dat ze op school hebben. Dat ze genieten van deze momenten met hun kind, maar vooral ook dat ze het fijn vinden om met de andere moeders ervaringen te delen en te leren van elkaar.

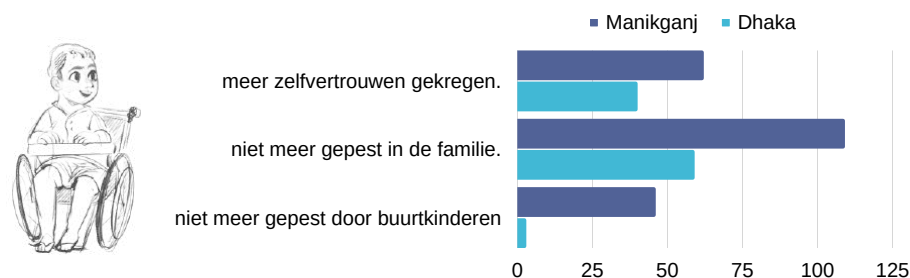
De 15-jarige Mobarak heeft een spastische verlamming en bedelt met zijn moeder om geld. Twee jaar geleden verliet hij met zijn familie zijn dorp en verhuisde naar Dhaka. Zijn moeder nam hem elke dag mee uit bedelen. Ze had geen idee wat ze anders met hem moest doen. Op een dag hoorde ze van een voorbijganger over de Amar Joti School. Een dag later nam ze daar een kijkje. Na een intake raakte ze overtuigd om niet meer dagelijks met hem uit bedelen te gaan, maar hem naar de school te brengen voor therapie en speciaal onderwijs. Mobarak had geen zitbalans, durfde geen oogcontact te maken en had ernstige motorische problemen. Maar Mobarak ontwikkelt zich goed. In de afgelopen maanden is het hem gelukt om rechtop te blijven zitten en heeft hij een rolstoel gekregen. Hij kan zich beter concentreren en zijn oog hand motoriek is verbeterd. We zijn trots op de vooruitgang die hij maakt.

Speciaal onderwijs

In onze school in Dhaka en in de dorpen Ghior en Baniajuri bieden we zes dagen per week speciaal onderwijs aan kinderen in de leeftijd van 5 tot 15 jaar. De 95 kinderen krijgen thematische les- en leeractiviteiten. Het onderwijs is gebaseerd op de potentie van de kinderen en houdt rekening met de ernst van hun verschillende handicaps. Zo geven we de kinderen de kans om zich optimaal te ontwikkelen. Niketan maakt gebruik van verschillende bestaande theorieën en methodologieën. We vinden het belangrijk dat de lesdoelen worden aangepast aan de behoeften van de kinderen en de maatschappij waarin zij opgroeien.

"Als mijn kind de groenten benoemt, zijn mijn familieleden verbaasd dat ze zoveel weet en daardoor wordt ze respectvoller behandeld. Wanneer het kind verbetering in zijn ontwikkeling laat zien, wordt het gezinsleven beter, is er minder geweld thuis". - Een Moeder

De diverse klassen zijn drie dagen per week open en de unieke samenwerking in Manikganj met twintig reguliere scholen maakt het mogelijk dat kinderen daarnaast ook drie dagen regulier onderwijs kunnen volgen. Hierdoor gaat er een nieuwe wereld open voor het kind en wordt de ontwikkeling van sociale relaties en interactie met leeftijdsgenoten die geen handicap hebben mogelijk. Het respect en begrip groeit als leerlingen met verschillende capaciteiten en achtergronden samen spelen, sociale contacten leggen en leren. Elk jaar maken ca. 5 van onze kinderen de overstap naar voltijds regulier (inclusief) onderwijs.

Horizontale aanpak tussen scholen in Manikganj

In onze school in Ghior liepen we al een tijdje tegen het probleem aan dat de jongeren met een handicap toe waren aan nieuwe uitdagingen. Maar de leraren hadden de capaciteiten niet en er was ook geen ruimte om vakgerichte activiteiten op te starten.

Omdat we in onze school in Baniajuri wel deze capaciteiten en expertise hebben, ontstond het idee om één keer per week een groep van 10 jongeren uit het centrum in Ghior naar de school in Baniajuri te brengen. Elke zaterdag volgen zij onderdelen uit het 'Right to Decide' lesprogramma. Hierover leest u meer op pagina 24.

Al enkele jaren probeert onze partnerorganisatie DRRA de speciale scholen onder de verantwoordelijkheid van de overheid te krijgen. Dit jaar hebben ze aan de voorwaarden voldaan om een stuk land te registreren op naam van de school. Ook hebben hoge functionarissen van het Ministerie van Sociale Zaken de scholen bezocht om te controleren of we aan alle eisen voldoen. Het is echter nog steeds niet duidelijk of onze scholen geselecteerd worden voor financiering van de overheid.

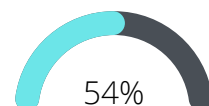
Mantelzorg

Omdat een handicap een grote impact heeft op het leven van kinderen en hun families en zorg op het platteland van Bangladesh schaars is, organiseert Niketan in upazilla Ghior en Daulatpur in 19 dorpen veranda scholen. Deze schooltjes bevinden zich in de dorpen waar de 179 kinderen wonen, op de veranda van het huis van een familie. Een veranda schooltje is 1x per week open en gemiddeld komen er zo'n 10 kinderen, in diverse leeftijden en met diverse handicaps en behoeftes.

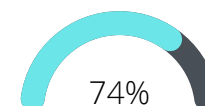
Kinderen krijgen therapie, leren samen spelen, met anderen om te gaan en vrienden te maken. Veel kinderen zijn jarenlang buitengesloten geweest van sociale interacties met andere kinderen. Ze werden gepest, uitgescholden of volledig genegeerd. Ouders leren welke mogelijkheden hun kind heeft, ze leren beter voor hun kind te zorgen en thuis therapie te geven.

De veranda scholen zorgen voor zichtbaarheid, voor meer begrip bij omwonenden en daardoor minder uitsluiting. Kinderen zonder handicap leren dat kinderen met een handicap veel gemeen hebben met hen. Ook zij willen spelen en plezier maken. Het resulteert in een meer inclusieve gemeenschap en in acceptatie in het gezin. Het kind wordt meer onderdeel van het gezin. Helaas lukt dit niet altijd, wanneer er veel armoede is in het gezin blijft het kind gezien worden als gezinslast.

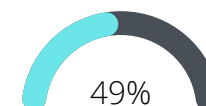
Tijdens een evaluatie met ouders en de lokale overheid werd de wens uitgesproken voor het realiseren van speciaal onderwijs in een verandaschool. Het gaat om kinderen die de bestaande verandaschooltjes zijn ontgroeid en toe zijn aan meer uitdagingen. Deze kinderen kunnen naar verwachting niet meekomen in het regulier onderwijs, maar kunnen wel meer leren. In 2023 willen we in 2 verandascholen starten met speciaal onderwijs. De lokale overheid heeft toegezegd lesboeken en andere materialen te leveren.

wordt niet meer gepest
door buurtkinderen

wordt niet meer gepest
door eigen familieleden

heeft meer
zelfvertrouwen
gekregen

Praktische hulp thuis

Ook bieden we praktische thuishulp aan 120 kinderen. Het gaat om kinderen die naar het reguliere onderwijs gaan en alleen fysiotherapie nodig hebben, om kinderen met complexe handicaps die niet meer naar een school of verandaschool gaan en om kinderen die tijdelijk niet naar school kunnen komen vanwege familieomstandigheden. De zorg is praktisch, gericht op wat het kind nodig heeft in de thuissituatie.

Om de bewustwording in de gemeenschap te vergroten en een positievere houding te creëren ten opzichte van mensen met een handicap, zijn 90 mensen uit de gemeenschap, zoals middelbare scholieren en studenten, een maatje voor een kind met een handicap. Niketan heeft al 9 jaar ervaring met dit maatjes systeem. Een maatje, een vrijwilliger, brengt één tot twee uur per week met het kind door. Hij of zij speelt met het kind, ontlast de moeder en ondersteunt de familie. Ook neemt de vrijwilliger het kind mee naar buiten, waardoor het andere mensen ontmoet. Dit draagt bij aan een vermindering van de negatieve stigmatisering.

We geven deze vrijwilligers verschillende trainingen, zodat ze meer kennis krijgen van de diverse handicaps, de stigma's en de noodzaak van inclusie. Daarnaast leren ze hoe ze families kunnen ondersteunen en hoe ze een vertrouwensband met het kind kunnen ontwikkelen.

Onze impact

We hebben de ouders gevraagd om in een paar woorden weer te geven wat onze interventie voor hen betekend.

Zelfverzekerder meer tijd om
Minder kosten te werken
Meer inkomsten
Minder ruzie & geweld thuis
Gelukkig
Vaardiger Meer Sterker
interactie met burens
Leven heeft meer zin

De impact van onze noodhulp in de corona pandemie

Al jaren proberen we met wisselende resultaten de vaders te betrekken in de opvoeding en ze het belang te laten inzien van een behandeling voor hun kind. Er was een pandemie nodig om dit echt te veranderen. In de coronapandemie hebben we aan 159 gezinnen inkomsten generende activiteiten aangeboden en dit heeft tot een echte omslag geleid. Want wat blijkt, het hebben van inkomsten leidt tot minder zorgen, tot minder stress en meer betrokkenheid. Het gebrek aan betrokkenheid was geen onwil, maar puur de gevolgen van armoede en de daar bij behorende stress.

Vaders kunnen nu open staan voor de kleine stappen die de kinderen maken. Een groet, het wachten op je beurt, het geven van een antwoord op een vraag. Ze spenderen tijd met hun kind, spelen een potje voetbal, helpen hun kind thuis hun oefeningen te doen of bij het maken van hun huiswerk. Het heeft de hele dynamiek in de familie veranderd, de moeders worden minder gepest en mishandeld, het kind krijgt meer aandacht. De ouders zijn, zo blijkt uit interviews, nu tevreden over de rol die ze spelen in het gezinsleven.

"Mijn vader zorgt voor mij! Sinds ik vooruitgang laat zien en kan lopen, wil mijn vader activiteiten met mij doen. Hij staat me nu toe om naar een speciale school te gaan. Hij heeft nooit geduld met me gehad, maar nu praat hij tegen me en moedigt me aan om zijn vragen te beantwoorden". Rifat

Rifat is 11 jaar en heeft een verstandelijke handicap. Zijn familie was erg arm. Ze woonden in een kleine hut en hadden geen bezittingen. Ze hadden geen geld om met hem naar een arts te gaan en er waren geen revalidatievoorzieningen bij hem in de buurt.

Rifat komt nu naar een veranda school en heeft in de afgelopen jaren veel geleerd. Hij communiceert met anderen, heeft vrienden gemaakt en speelt graag met hen. Hij begrijpt eenvoudige vragen en instructies. Rifat houdt ervan om goed gekleed te zijn en beheerst alle vaardigheden van het dagelijks leven.

Door onze training 'family development' leerden zijn ouders geld te besparen. We gaven ze een schaap en een training over het houden van schapen. We hielpen hen om een uitkering van de overheid te krijgen. En langzaam aan kropen ze uit het dal en genereerde ze meer inkomsten.

Voeding

Veel kinderen in Bangladesh worden geboren met een laag geboortegewicht. Dit wordt ook in verband gebracht met een grotere kans op het ontwikkelen van een cognitieve stoornis, een spraak- en taalstoornis, concentratieproblemen, sociale moeilijkheden, hyperactiviteit en leermoeilijkheden.

Een neurologische aandoening verstoort de coördinatie van eet- en drinkvaardigheden. Ook hebben kinderen met een neurologische aandoening (vooral kinderen met Cerebrale parese) vaker last van bijkomende problemen als reflux of obstipatie. Daardoor wordt eten en drinken een hele opgave voor kind en ouders, en kan leiden tot frustraties en het weigeren van eten. Wanneer het eten niet vanzelfsprekend is en het kind zich continue verslikt, begeleiden we ouders bij het beter voeden van hun kind. We leren de ouders de signalen op tijd te interpreteren. In trainingssessies met video's reiken we hulpmiddelen aan om de vicieuze negatieve cirkel die rond eten kan ontstaan, te doorbreken.

258

kinderen krijgen op school een gezonde maaltijd of snack

In al onze centra voorzien wij 258 kinderen van een gezonde maaltijd of snack. Want dit kan voor ouders net het extra zetje zijn om met hun kind naar het centrum / school te komen. Het draagt ook bij aan het verbeteren van het welzijn van onze kinderen en het vermogen om te leren. Gezonde en gelukkige kinderen leren beter en hebben meer kans om een gezond en bevredigend leven te leiden, terwijl slechte voeding leidt tot meer fysieke als cognitieve ontwikkelingsachterstanden. We wijzen ouders en verzorgers op het belang van gezonde voeding van hun kinderen en hunzelf.

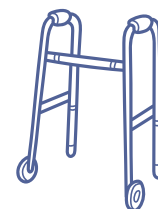
Trainingen

Omdat elk kind het recht heeft zich te ontwikkelen (VN Kinderrechten Verdrag Art. 6) en ouders vaak onvoldoende kennis hebben om hun kind hierbij te helpen, heeft Niketan een trainingsprogramma ontwikkeld.

Naast trainingen over voeding, zijn er trainingen over de grove motoriek en communicatie. In de trainingen over de grove motoriek leren ouders, hoe ze de hoofdbalans kunnen trainen, of hoe ze hun kind kunnen leren omrollen of kruipen. De training communicatie is gericht op het stimuleren van taal, het aanleren van woordjes. De ouders krijgen 1x per maand een training die aansluit bij hun behoeften en waarin ze zowel theoretische als praktische kennis toegereikt krijgen. Om ook thuis de geleerde lessen na te slaan, krijgen de ouders na ieder onderwerp een informatief fotoboekje mee.

Er zijn trainingen gegeven over wat pestgedrag met kinderen doet, dat kinderen daardoor sociale en emotionele problemen krijgen die kunnen leiden tot depressiviteit en eenzaamheid. Dat langdurig pesten kan leiden tot cognitieve problemen. Tot slot zijn de ouders getraind in het omgaan met bijvoorbeeld onrustig of dwingend gedrag. Door beter te begrijpen wat het effect van straffen en belonen is, leren ouders dit effectiever in te zetten en hierin ook consequent te zijn.

Hulpmiddelen en medicatie

79

kinderen kregen een hulpmiddel, zoals: looprekjes, spalken, rolstoelen of speciale stoelen.

42

kinderen kregen medicatie voor epilepsie en / of reflux.

"Door de vele trainingen die we hebben ontvangen , hebben we het nu beter dan daarvoor. Ik kan beter voor mijn zoon zorgen en hij gaat nu zelfs naar de basisschool. We worden minder buitengesloten.". Hasina, moeder van Shihab

Levenslang leren

Jongeren met een handicap wordt meestal de mogelijkheid ontzegd om zelf beslissingen te nemen, vanwege vooropgezette ideeën en vooroordelen over hun capaciteiten, en soms ook door barrières in de communicatie. Ze hebben in hun jeugd een negatief zelfbeeld ontwikkeld en het ontbreekt hen aan zelfvertrouwen. Om deze jongeren te helpen voor zich zelf op te komen en voor zich zelf te zorgen op de lange duur, helpt Niketan hen meer voor zichzelf op te komen en meer grip te krijgen op hun persoonlijk leven. Dit doen we met het levenslang leren trainingspakket 'The Right to Decide', welke bestaat uit diverse modules.

Het gaat om 77 jongeren (jongens en meisjes) boven de 13 jaar, met uiteenlopende denkniveaus van normaal begaafd (met een lichamelijke beperking) tot lichte en milde verstandelijke handicap. De modules worden per groep aangepast op het denkniveau en beleavingswereld van de jongeren. Dat betekent dan ook dat sommige groepen langer over modules doen. De trainingen vinden plaats op vier locaties: Dhaka, Baniajuri, Ghior en Daulatpur.

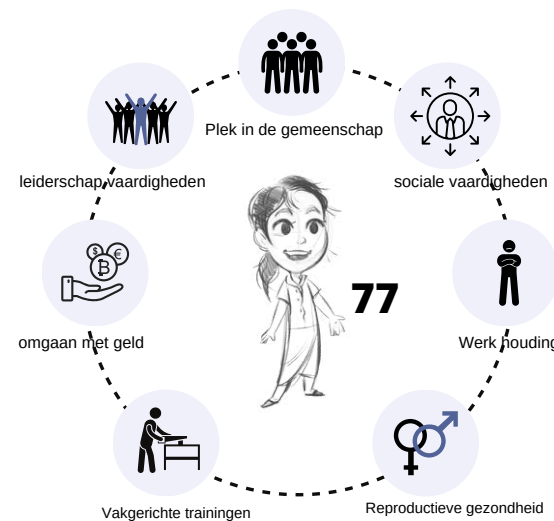
De trainingen werden in eerste instantie na schooltijd gegeven aan groepen jongeren die speciaal voor een specifieke training kwamen. In 2022 zijn we de modules ook gaan integreren in ons speciaal onderwijs, hierdoor kunnen meer jongeren deze belangrijke vaardigheden leren.

Training My Way to Work

Jongeren met een handicap willen betrokken zijn bij zinvolle activiteiten, die zowel nuttig als leuk zijn. Ze willen een baan, die hen een sociale status en een plek in de samenleving geeft. Maar ze interpreteren of begrijpen het sociale gedrag van anderen soms verkeerd. Om jongeren te helpen betere sociale vaardigheden te verwerven, bieden wij sinds 2016 de training 'My Way to Work' aan.

Het is een training die heel veel tijd vraagt, vooral het onderdeel sociale vaardigheden. Maar we zien de jongeren met een verstandelijke handicap veranderen, mondiger, zelfverzekerder worden. De training helpt ze een realistischer zelfbeeld te krijgen door inzicht te krijgen in hun sterke en zwakke punten. Hun zelfvertrouwen groeit, ze worden meer onderdeel van de maatschappij en ervaren dat ook hun mening telt.

Ook hun sociale omgeving verandert, het simpele feit dat ze op gepaste wijze hun familie weten te groeten, geeft al meer respect van familie. Antwoord kunnen geven op vragen en of een korte conversatie aan gaan zorgt er voor dat ze meer betrokken worden bij, en meegenomen worden naar familie aangelegenheden. Ze worden niet meer gezien als de 'familie gek' maar als iemand met een naam.

Het levenslang leren trainingspakket 'The Right to Decide', bestaat uit diverse modules en vakgerichte trainingen en heeft tot doel de jongeren te helpen een plek in de samenleving te krijgen.

Ik ben Popy Akter, de schoonzus van Saju Mia. Hij is wees en heeft het syndroom van Down. Ik zorg voor hem.

Ik kreeg een training van Niketan en dit heeft mijn houding ten opzichte van hem echt veranderd. Eerlijk gezegd gaf ik niet echt om hem, maar na de training begreep ik dat hij ook rechten heeft en dat hij niet alleen een last is. Doordat we hem negeerden wisten we niet wat hij allemaal kon. Saju volgt de training 'My way to work'. Hij is socialer geworden en gaat gesprekken aan.

Ik ben blij dat Niketan mij heeft doen inzien en heeft geleerd hoe ik het beste uit Saju moet halen.

Training Seksuele en Reproductieve Gezondheid en Rechten (SRGR)

Intimiteit en seksualiteit horen bij het leven van ieder mens. Toch is er nog een groot taboe op het onderwerp zeker als het over mensen met een verstandelijke handicap gaat. In onze training 'It's my body' leren we jongeren hoe ze zichzelf kunnen zien en hoe ze zich daar naar gedragen. We leren ze hun eigen lichaam en dat van iemand van het andere geslacht te begrijpen. We leren ze gepaste uitingen van seksualiteit, zodat ze minder slachtoffer worden van seksueel geweld en hoe ze zich daar zelf tegen kunnen beschermen. Het gaat om kleine hoeveelheden informatie die op een duidelijke, correcte en positieve manier, maar binnen de context van een land als Bangladesh, gebracht worden door een persoon die zij kennen en vertrouwen.

"Ik wist in mijn kindertijd niets van goede of slechte aanrakingen. Ik ben zo blij dat ik mijn studenten dit nu kan leren". – Jenia - trainer

De training wordt door ouders, jongeren en medewerkers gezien als een groot succes. De jongeren geven aan dat ze minder verlegen en bang zijn, en meer zelfvertrouwen hebben gekregen. Ze begrijpen verkeerd bedoelde avances en hebben geleerd 'NEE' te zeggen. Hun status in het gezin is veranderd, van 'die gehandicapte' naar iemand die kennis heeft en andere kan helpen bij vraagstukken rondom puberteit en reproductieve gezondheid. De geleerde lessen worden gedeeld met vrienden en familie en zo bereikt ieder getrainde jongere tenminste 5 anderen. De jongeren die de training hebben gevolgd geven de training unaniem een 10+. Ze zeggen dat het hun leven volledig heeft veranderd.

Voorop de meisjes heeft de training veel impact. Ze komen vaak volledig gesluit naar de training en laten een onzekere houding zien. Na de training zijn de meeste sluiers afgegaan, ze kijken zelfverzekerd de toekomst tegemoet en praten openlijk over hun lijf en problemen.

Ook leeftijdsgenoten zonder een handicap vinden de training zeer waardevol en geven het een 10+. Naast de lessen over reproductieve gezondheidszorg geven zij aan veel geleerd te hebben over handicaps. Het heeft hun beeld veranderd en ze hebben vriendschappen opgebouwd met de meisjes met een handicap.

"Ik dacht dat na mijn huwelijk, mijn lichaam eigendom werd van mijn man". - Joly

In de afgelopen 5 jaar zijn 103 jongeren (21 jongens en 82 meisjes) getraind. Een punt van kritiek die we van zowel de meisjes als de ouders te horen kregen was het gebrek aan trainingen voor jongens. Alleen wanneer jongens ook leren over hun lijf en reproductieve gezondheidszorg kan de maatschappij veranderen. In 2023 willen we dan ook meer jongens trainen.

Training omgaan met geld

Het leren omgaan met geld is een belangrijke verantwoordelijkheid van een ouder om aan kinderen te leren. Maar omdat de meeste ouders in Bangladesh nauwelijks in staat zijn om hun eigen geld te beheren, leren ze hun kinderen die belangrijke vaardigheden ook niet. Als de kinderen een verstandelijke handicap hebben, menen veel ouders, dat het al helemaal geen zin heeft. De training 'On my Own' omvat het herkennen van de waarde van geld, het maken en bijhouden van een huishoudboekje, het openen van een bankrekening, het sparen van geld en het maken van financiële plannen voor de toekomst.

Deze training geeft jongeren met een lichte verstandelijke en of lichamelijke handicap de kans om daadwerkelijk hun eigen leven op te pakken. De kennis die de jongeren in deze training opdoen verandert de hele dynamiek in het gezin. De jongeren met een handicap worden vaak verantwoordelijk voor het huishoudpotje en de inkomsten en uitgaven van het gezin. Ze worden niet meer gepest, misbruikt of genegeerd, maar maken volledig onderdeel uit van het gezin.

Ik ben Anik Hasan, maatschappelijk werker van het CBR-project. Dit is mijn eerste baan.

Ik geniet van het werken met kinderen met een handicap en van mijn andere verantwoordelijkheden, zoals mijn betrokkenheid bij bewustmakingsprogramma's.

Ik geef de trainingen 'Right to Decide' aan jongeren. Dat doe ik erg graag. Het is fantastisch om te zien hoe ze veranderen, om ze te helpen vertrouwen te krijgen en hun eigen beslissingen te nemen. Ik heb veel trainingen gehad van Niketan en eerlijk gezegd heeft dit ook mijn leven veranderd.

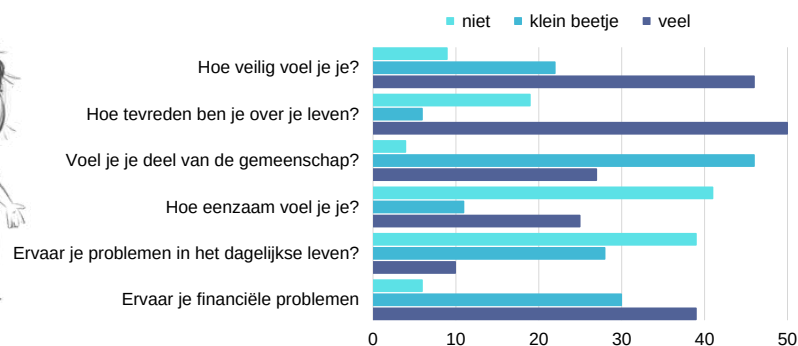
Leiderschap training

Geweld tegen vrouwen is een ernstig sociaal, cultureel en economisch probleem in Bangladesh, waar bijna twee op de drie vrouwen te maken hebben (gehad) met gender gerelateerd geweld (999 helpline Bangladesh). Geweld tegen vrouwen en meisjes is zo sociaal genormaliseerd dat de vrouwen vaak niet het gevoel hebben dat geweld tegen hen serieus wordt genomen of de moeite van het melden waard is. Onderzoek wijst uit dat vrouwen met een handicap vaker te maken krijgen met huiselijk geweld en seksueel geweld dan vrouwen zonder handicap (WHO). Vrouwen met een handicap krijgen over het algemeen daarnaast ook te maken met emotionele en verbale mishandeling.

Ook de training leiderschap helpt jongeren (12) met een handicap om meer respect te krijgen van familie en gemeenschap. Als onderdeel van de training maken de jongeren een levensplan , dit helpt hen om te dromen over een toekomst en dit in kleine doelen op te splitsen. Een ander onderdeel is het opschrijven en delen van dat levensverhaal. Dit zorgt voor veel emoties. In de Bengaalse cultuurdeelt men normaliter geen negatieve ervaringen, deze worden stilzwijgend geaccepteerd. De meisjes ervaren het echter wel als helend om in een vertrouwde omgeving deze ervaringen te delen en van zich af te schrijven. Er worden dagboeken bijgehouden en ze moedigen elkaar aan om hun stem te laten horen. Ze accepteren het niet langer meer als de 'gehandicapte persoon' te worden behandeld en laten zich niet meer misbruiken.

Echter niet alle ouders kunnen die enorme veranderingen in hun dochter aan. Om escalaties te voorkomen willen we in vervolgtrainingen de ouders meer meenemen in het proces.

We hebben 77 jongeren die de trainingen 'Right to Decide' volgen gevraagd naar een paar belangrijke aspecten in het leven.

Mijn naam is Sumi, ik ben 16 jaar en ik heb een lichte spastische verlamming. Ik ben misbruikt door mijn moeder, zus en zwager. Ze sloegen me en ze gaven mij geen eten, ook al deed ik al het huishoudelijke werk en zorgde ik voor mijn neven en nichten. Mijn moeder gebruikte MIJN uitkering voor mijn neef en mijn broer. Die toelage wilde ik zelf gebruiken om verder te studeren, maar mijn familie beheerste mijn leven.

Nu laat ik niemand meer over mijn leven beslissen. In de leiderschapstraining heb ik geleerd dat ik dezelfde rechten heb als ieder ander. Ik ben een mens en ik weet nu wat ik in mijn mars heb. Ik heb geleerd van mezelf te houden en ik vecht voor mijn rechten. Ik verhef MIJN stem: STOP huiselijk geweld tegen vrouwen met een handicap.

(zie ook:
<https://youtu.be/AtUeUr63KVw>)

Vakgerichte trainingen

De bestaande arbeidssector is commercieel en concurrerend, en jongeren met een handicap kunnen vaak niet meedingen naar een betaalde baan. Er zijn nauwelijks vakgerichte opleidingen, daarbij vinden ouders het vaak belangrijker dat hun kind mee kan draaien in het gezin dan dat ze investeren in een opleiding. Niketan biedt trainingen aan die passen bij de behoeften van jongeren en ouders.

Landbouw : Op de zorgboerderij verbouwen we organische groente en leren 10 jongens zorg dragen voor de veestapel die bestaat uit schapen, eenden, kippen en koeien.

Houtbewerking : In de houtgroep leren 8 jongens aan de hand van een driejarige lesmodule houtbewerking. Door de opbouw in moeilijkheidsgraad kunnen de jongens zich naar gelang de werkcompetenties waarover zij beschikken blijven ontwikkelen. De jongens maken gezamenlijk hulpmiddelen zoals statafels, speciale stoelen en looprekjes. Soms kunnen de jongens op grond van hun werkcompetenties en verworven vaardigheden doorgroeien naar een werkplek buiten de organisatie.

Handwerk : Op de 'horizontale dag' (zoals omschreven op pagina 16) komen ook 12 meisjes vanuit de diverse projecten naar het centrum in Baniajuri om vaardigheden te leren als opmeten, aftekenen, knippen, zomen en naaien. Het zijn vaardigheden waar nog steeds veel meisjes interesse in hebben en waarmee ze thuis wat inkomsten kunnen genereren.

Residentiële zorg

De woon-zorgboerderij Afroza's place, kreeg in 2022 na ruim 12 jaar een nieuwe huismoeder en huisvader. Een jong gezin met zelf twee kinderen met een handicap nam de zorg op zich van nog eens 10 jong volwassenen met een handicap. Het gaat om een diverse groep jongeren die vaak geen ouders meer hebben en waarvan hun familie de complexe zorgvraag niet aan kan. De groep jongeren vormen met het gezin en de andere huismoeder een familie die voor elkaar klaar staan. Op de zorgboerderij verbouwen ze organische groente en produceren ze genoeg rijst en groente om iedereen in de woonvoorziening te voorzien van gezonde maaltijden. Ook dragen ze zorg voor de veestapel die bestaat uit schapen, eenden, kippen en een koe.

Parish is een 30-jarige jongen met een autisme spectrum stoornis. Volgens zijn moeder had hij een normale ontwikkeling voordat zijn vader stierf. De plotselinge dood van zijn vader veranderde de toen 19-jarige Parish volledig. Hij hilde 3 dagen achter elkaar en weigerde te eten. Vanaf die dag bleef hij binnen, praatte niet met anderen en kreeg geleidelijk aan moeite met lopen, alleen naar het toilet gaan en andere dagelijkse vaardigheden. Zijn wanhopige familieleden brachten hem naar de dokter voor behandeling, maar niets mocht baten. Hij werd een last voor zijn gezin.

Ze zochten een woonvoorziening voor hem en vonden ons wooncentrum Afroza Place. Parish kon niets zelfstandig. Maar nu, na 4 jaar, laat hij langzaam wat vooruitgang zien. Hij beweegt zich gemakkelijk en vrij op het terrein van de woonvoorziening, hij loopt de trap op en reageert op zijn naam en begint kleine gesprekken.

Samenleving

Ons werk in de gemeenschap heeft de afgelopen jaren geleid tot meer bewustwording en een grotere belangstelling van de omgeving, zowel sociaal als lokaal bestuurlijk. De lokale overheid betreft ons bij de begrotingsbesprekingen, waarin zij jaarlijks vaststelt wat ze investeert in kinderen met een handicap en hun families. Op basisscholen worden kinderen met een handicap toegelaten, apothekers schrijven hen niet automatisch medicatie voor en in het openbaar vervoer en gezondheidsklinieken zijn gereserveerde plekken voor mensen met een handicap. Daarnaast heeft de lokale overheid gezorgd voor het faciliteren van trainingssessies voor ouders, apothekers en gezondheidswerkers. Ook heeft de lokale regering gezinnen met een kind met een handicap toegelaten in diverse vangnetprogramma's (uitkeringen voor mensen met een handicap, weduwen, wezen etc) en zijn er zonnepanelen, een naaimachine, dekens en/of land aangeboden aan deze gezinnen.

Een belangrijke les die we de afgelopen 10 jaar hebben geleerd, is dat ons programma in de samenleving een succes is geworden omdat we hebben meebewogen met en hebben geluisterd naar de (behoeften van) de gemeenschap, de ouders en de kinderen.

Samenwerking met Union Parishads

Een Union Parishad (UP) is de kleinste administratieve en lokale overheidseenheid in Bangladesh. Er zijn 15 UP's in Ghior en Daulatpur Thana. Zij worden ondersteund door commissies, bestaande uit gekozen vertegenwoordigers van de UP's. Ze staan UP's bij in het verzekeren van betere dienstverlening en het oplossen van verschillende problemen. Een UP is verantwoordelijk voor participatie van de lokale bevolking en ze houden zich bezig met onderwijs, gezondheid, gezinsplanning, sociaal welzijn en rampenbeheer, en landbouw, visserij en veeteelt. Daarnaast is ze verantwoordelijk voor het uitdelen van de zogenaamde Golden Citizen kaarten (uitkeringen) en hulpmiddelen. Ze hebben vaak onvoldoende zicht op gezinnen met een kind met een handicap en deze gezinnen weten niet welke steun ze vanuit de lokale overheden kunnen krijgen.

VGF kaart -
structuele financiële
hulp van overheid

'Golden Citizen
card' - geeft recht
op financiële
tegemoetkoming
voor handicap
gerelateerde
kosten.

tegemoetkoming
onkosten
medicijnen

Gemeenschap

Bewustwording moet niet alleen worden gericht op overheden en (overheids-)instellingen. We helpen in de gemeenschap inclusie te bevorderen door het organiseren van :

- openlucht bioscopen : Zo wordt er eens in de drie maanden op een dorpsplein een bioscoop opgezet, waar we populaire films draaien en films en succesverhalen van mensen met een handicap laten zien. We praten over gelijkheid, bespreken gangbare opvattingen zoals misvattingen over de capaciteiten van mensen met een handicap.
- focusgroep discussies waarin we ook praten over (gender) gelijkheid, over misvattingen over de mogelijkheden van mensen met een handicap, over kind huwelijken, misbruik en emotionele en sociale vernedering. In deze discussie groepen participeren ouders, politie agenten, leerkrachten, lokale geestelijke en politieke leiders, jongeren met een handicap, dorpsbewoners etc.
- 'anti geweld' comités in 22 dorpen. We zien minder (huiselijk) geweld en minder kind huwelijken. Dorpsbewoners durven elkaar nu aan te spreken en melden (huiselijk) geweld en kind huwelijken bij het comité.

"Ik ben erg blij met de steun die we krijgen van DRRRA / Niketan. Volgens de wet zijn we verplicht prioriteit te geven aan mensen met een handicap, maar er zijn geen richtlijnen of ondersteuning in het hoe en wat.

DRRA hielp ons hiermee. We begrijpen nu beter wat het betekent om een handicap te hebben en welke ondersteuning we als UP kunnen bieden".

- Union Parishad voorzitter, Borothia

Samenwerking regulier basisonderwijs

Inclusief onderwijs vergt dat scholen klaar staan voor maatwerk voor leerlingen met verschillende ondersteuningsbehoeften. Hiervoor organiseert Niketan trainingen voor schoolleiders en leerkrachten van 20 reguliere scholen om meer begrip aangaande diversiteit, discriminatie en gelijke rechten te realiseren. Deze bewustwording is gericht op medeleerlingen, leerkrachten, schoolleiders en ouders, zodat leerlingen met leerproblemen en/of een handicap zich welkom en gerespecteerd voelen.

Tegelijkertijd worden leerlingen van het zorg-onderwijs project voorbereid op hun transitie naar de reguliere school. Dit is een zorgvuldig gepland proces tussen Niketan en de reguliere school, waarbij leerlingen met een handicap geleidelijk aan meer tijd door brengen op de reguliere school. De nadruk ligt voorlopig op leerlingen met een niet te ernstige handicap.

Ruim 150 leerkrachten op de 20 basisscholen gebruiken elke donderdag het voorleesboek 'Mijn naam is Runa' wat over een meisje met een handicap gaat. Het boekje zorgt voor verandering in aannames en misvattingen. Het heeft geresulteerd in gesprekken over en met kinderen met een handicap, en wat blijkt, het zijn gewoon kinderen, net als zij zelf. Leerlingen zonder handicap zitten nu naast leerlingen met een handicap, ze doen mee bij het buitenspelen en de kinderen zonder handicap komen op voor hun leeftijdsgenootjes die een handicap hebben. Het boekje leert leerlingen en leerkrachten dat mensen met en zonder handicap dezelfde gevoelens en dromen hebben. Het is een belangrijke les, want gelijkwaardigheid leidt tot meer respect en uiteindelijk een meer inclusieve samenleving.

“De training over het Runa boekje heeft ons geholpen om handicaps en de uitdagingen waarmee kinderen met een handicap worden geconfronteerd, te begrijpen. We zagen kinderen met een handicap niet echt als gelijkwaardig vergeleken met kinderen zonder handicap. We hebben geleerd dat ze dezelfde emoties en dromen hebben. De training en het boek hielpen ons op andere gedachten te komen”. – leerkracht basisschool Ulail

Om inclusie verder te stimuleren zijn er in samenwerking met de UP's en de reguliere basisscholen inclusieve spel- en sportdagen georganiseerd. Deze inclusieve spel- en sportdagen worden door de lokale overheid gefinancierd.

“We hebben een quizwedstrijd met 11 basisscholen georganiseerd over stigmatisering en de sociale barrières van handicaps. Van elke school deden drie leerlingen mee. Functionarissen van de lokale overheden beoordeelden de reacties. Enthousiast over de uitkomst, willen ze deze wedstrijd volgend jaar weer organiseren met meer scholen en gemeenten”.

– Dalima Rahman, Coördinator

Tamanna heeft een spastische verlamming.

Haar moeder nam haar mee naar het speciaal onderwijs in Baniajuri. Tamanna voelde zich meteen thuis in de school. Ze begon al snel haar motorische en cognitieve vaardigheden te verbeteren. Nu kan ze het Bangla-alfabet, en haar naam en adres te schrijven. Ze is onlangs toegelaten tot een reguliere school. Ze heeft er zin in en is niet bang om gepest te worden. Haar klasgenoten en Tamanna lezen het boek 'My Name is Runa' gezamenlijk in de klas. Het boek vertelt het verhaal van Runa, die net als Tamanna een spastische verlamming heeft en door de gemeenschap werd gepest.

Tamanna herkent zichzelf in het verhaal en deelt haar gevoelens met haar juf en klasgenoten. Het boek helpt de leerkracht om gesprekken op gang te brengen over het respecteren van individuele verschillen.

Kennisoverdracht

Om meer kinderen en jongeren met een beperking in Bangladesh te kunnen bereiken delen we onze kennis en gaan we diverse samenwerkingsverbanden aan.

We Care project

Historisch gezien zijn gemarginaliseerde en kwetsbare groepen mensen buiten beschouwing gelaten bij discussies over seksuele en reproductieve gezondheid en rechten (SRGR). Het door het 'We Care' team gemaakte interactieve curriculum wil daar verandering in brengen. Het curriculum bevat verschillende casestudy's, rollenspelscenario's en andere activiteiten gericht op de specifieke SRGR-behoefte van mensen met een handicap, jongeren en inheemse volken in Bangladesh. Het biedt ook handvatten om de informatie over SRGR en de dienstverlening aan deze groepen door de gezondheidswerkers te verbeteren. In 2022 zijn er verschillende pilots geweest om de content van de curriculum te testen.

"Ik heb geleerd dat mensen met een handicap net als ieder ander ook seksuele verlangens en behoeften hebben. We moeten vriendelijk tegen hen zijn en mensen met een handicap de hand reiken. Tot nu toe hebben we ze uitgesloten van onze diensten omdat we dit niet wisten". – Kamali Halder, gezondheidswerker

Het curriculum zal worden geïntegreerd in de basisopleiding en bijscholing voor gezondheidswerkers, waardoor duizenden gezondheidswerkers zullen worden opgeleid. Ook heeft het 'We Care' team een soortgelijk curriculum ontwikkeld voor supervisors van gezondheidscentra. Dit curriculum zal, net als het andere curriculum, door het National Institute of Population Research and Training (NIPORT) worden gebruikt om duizenden supervisors op te leiden.

"Er zijn veel dingen die compleet nieuw zijn in deze training. Ik heb veel geleerd over mensen met een handicap. Gezien de context van Bangladesh schamen mensen met een handicap zich of aarzelen ze om voor medische hulp te komen. Ze zoeken meestal geen hulp. Maar het initiatief hoeft niet alleen bij hen te liggen, wij kunnen hen ook bereiken eventueel via anderen". -

Dr Kaniz, Upazilla Medical Officer uit Khulna, Satkhira

De ondersteuning van Niketan in dit project lag dit jaar met name bij het helpen ontwikkelen van een pictogrammen boekje voor gezondheidswerkers. Als ondersteunend communicatie materiaal voor hun communicatie met mensen met een neurologische handicap.

Niketan werkt in dit project samen met de Nederlandse partners KIT, Rutgers, RedOrange en met de Bengaalse partners NIPORT en DGFP.

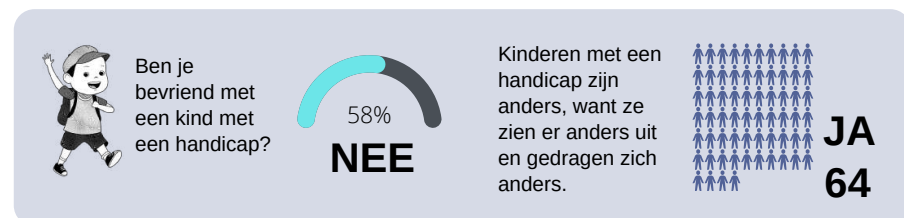
Stories for Inclusion

Kinderen met een handicap worden vaak gemarginaliseerd en uitgesloten van de reguliere samenleving en het reguliere onderwijs. De grootste barrière die kinderen met een handicap ervaren zijn negatieve houdingen en lage verwachtingen van wat ze kunnen. Kinderen zonder handicap zijn zich meestal niet bewust van de problemen die hun leeftijdsgenootjes met een handicap hebben omdat ze deze kinderen zelden ontmoeten. Ze komen deze kinderen ook niet tegen in hun schoolboeken of leesboeken. Zelfs leerkrachten op reguliere scholen missen de kennis over wat voor een leven kinderen met een handicap hebben.

In het project “Stories for Inclusion” pleit Biblionef Nederland in Ghana en Niketan in Bangladesh voor meer bewustzijn, begrip en inclusie door het ontwikkelen van verhalen waarin een kind met een handicap centraal staat. Het eerste verhaal gaat over Runa, een meisje met een handicap. Eerder kon u al lezen hoe we in samenwerking met 20 reguliere scholen gebruik maken van dit leesboek.

In 10 reguliere scholen hebben we baseline data verzameld over de beschikbaarheid van inclusieve kinderboeken m.b.t. kinderen met een handicap. Ook is er met 246 kinderen zonder en met 88 kinderen met een handicap gesproken over de houding t.o.v. elkaar. Dit jaar heeft bestuurslid Els Heijnen trainers getraind in Bangladesh en Ghana. In Bangladesh zijn vervolgens 150 leerkrachten en ruim 300 ouders getraind in het gebruiken van het leesboek en de bijbehorende activiteiten gids.

"Ik heb geleerd dat ik een kind geen etiket moet opplakken (bijv. een kind met speciale behoeften; autistisch kind) maar gewoon het kind bij de naam moet noemen als we het over hem of haar hebben, net als bij andere kinderen". - trainee in Bangladesh

De lokale overheid in Bangladesh omarmt het project en zou het liefst zien dat na de pilot, alle scholen in het district Manikganj gebruik gaan maken van het kinderboek 'Mijn naam is Runa'. In Patuakhali (zuiden van Bangladesh) is het boekje aangeschaft door een NGO en gebruikt in diverse scholen. Ook daar zorgt het boekje voor meer inclusie en minder pestgedrag.

Het kinderboek wordt ook in Ghana gebruikt. In 2023 zal er in Ghana een kinderboek over autisme gemaakt worden, waar Bangladesh ook mee zal werken.

কবি কাজী নজরুল ইসলাম
ভবন

৬৬নং চকহরিচরণ সরকারি প্রাথমিক বিদ্যালয়
স্থাপিত: ১৯৭২ ইং
সম্প্রসারণ: ২০০৬-২০০৭
বাস্তবায়নে: প্রাথমিক শিক্ষা অধিদপ্তর
দৌলতপুর ময়নিকগঞ্জ।

মহাশয়ী শ্রীমতী রত্ন

শ্রীমতী শ্রীমতী রত্ন

সরকারি প্রাথমিক বিদ্যালয়

শ্রীমতী শ্রীমতী রত্ন

শ্রীমতী শ্রীমতী রত্ন

Reaching the Hard to Reach

Elk kind heeft het recht zich te ontwikkelen (VN Kinderrechten Verdrag Art. 6). Maar sommige hebben daarbij professionele hulp nodig die niet altijd overal verkrijgbaar is. Daarom heeft Niketan het 'reaching the hard to reach' programma ontwikkeld. Het gaat om instructie video's over voeding, grove motoriek en communicatie. Dit jaar is in samenwerking met PUM, kinderfysiotherapeut Marianne Smits Majoor naar Bangladesh gegaan om te helpen bij het opnemen van de modules over kruipen, staan en lopen en de fysiotherapeuten daarin te trainen. In 2023 plannen we alle video's/modules samen te brengen in een online training programma voor ouders en semi professionals en deze op een online kennisplatform beschikbaar te stellen.

In Bangladesh gebruikt niet alleen onze partnerorganisatie DRRA de video's, maar ook het revalidatiecentrum LAMB in Dinajpur en andere organisaties in Bangladesh. Online worden de video's ook gezien en gebruikt door ouders en semi professionals uit India, Nepal, Sri Lanka, Vietnam, Indonesië en Pakistan.

"Ik sprak vandaag een moeder, zij vertelde dat ze al 9 maanden van dokter naar dokter hopt voor hulp voor haar kind en al 2.500 euro heeft uitgegeven. Wat haar echter echt heeft geholpen zijn de instructievideo's over voeding van Niketan". – Benjamin Hasda , revalidatiecentrum LAMB - Dinajpur

Om doelgroepen buiten Bangladesh nog beter te bereiken zijn we een samenwerking aangegaan met Enablement en Cerebral Palsy Africa. De boekjes die bij de video's behoren worden vertaald naar het Engels en lokale talen.

De video's zijn te zien op: <https://www.youtube.com/@Niketanfoundation> en op onze nieuwe pagina ' Ons kennisplein' (<https://www.niketan.nl/projecten/ons-kennisplein/>)

Andere samenwerkingsverbanden

Unilever Bangladesh: Unilever Bangladesh is onderdeel van het Internationale Unilever concern en is wereldwijd toonaangevend in het produceren van voedingsmiddelen en persoonlijke verzorgingsproducten. Unilever heeft in 2022 het 'Right to Decide' project van Niketan ondersteund.

Gloria Jeans Coffee: Gloria Jeans Coffee is onderdeel van het NAVANA Food Limited concern en heeft diverse restaurants in Dhaka. Gloria Jeans ondersteunt met 'cappuccino for a cause' het werk van Niketan.

Friendship NGO: In 2022 zijn er gesprekken en wederzijdse project bezoeken geweest met diverse donor organisaties om te onderzoeken op welke manieren samenwerking gerealiseerd kan worden. Friendship NGO ziet Niketan als mogelijk kennispartner voor hun projecten gericht op mensen met een handicap, terwijl Niketan veel van Friendship kan leren over empowerment en employment van mensen met een achterstand op de arbeidsmarkt.

Prakriti O Poribesh Kendra : Dit initiatief van lokale vrijwilligers wil de arme bevolking op het platteland van Bangladesh op een duurzame manier helpen. Zij hebben dit jaar aan 93 gezinnen in ons project fruit en houtbomen gegeven. Dankzij de bomen hebben de ouders niet alleen inkomsten maar ook schaduw en een gezondere leefomgeving.

Niketan in Nederland

Bestuur en toezicht

Niketan is een non-profit organisatie met een bestuur dat bestaat uit vrijwilligers.

Rutger-Jan Schoen: Voorzitter, beleidsontwikkeling en kwaliteitstoetsing. Bestuurslid sinds 1 februari 2014 (herkiesbaar). Rutger-Jan is adviseur strategische communicatie en verandermanagement Internationale samenwerking.

Antoinette Termoshuizen: Secretaris, contactpersoon Bangladesh en fondsenwerving. In functie sinds 6 augustus 1998 (herkiesbaar). Antoinette is werkzaam als trainer en counselor.

Joost Kurstjens: Penningmeester. In functie sinds 1 september 2019 (herkiesbaar). Joost is gepensioneerd intern accountant en heeft vele jaren ervaring op de financiële afdeling van de Europese Commissie in onder meer Bangladesh en Azerbaidzjan.

Marion Elzenaar: Contactpersoon Jostiband (ambassadeur van Niketan), zorgcoördinator en ontwikkeling kind volgsysteem. In functie sinds 1 april 1999 (herkiesbaar). Marion is werkbegeleider Horeca team bij Middin.

Els Heijnen-Maathuis: contactpersoon cluster 2. In functie sinds 1 februari 2020 (herkiesbaar). Els is senior educatie adviseur met jarenlange ervaring in diverse landen in ontwikkeling in Afrika en Azië.

Niketan heeft geen toezichthoudend orgaan zoals aanbevolen in de code Wijffels. Sinds augustus 2017 is Niketan een door het CBF (www.cbf.nl) erkend goed doel. Dat betekent dat het aan alle eisen die hieraan gesteld en jaarlijks gecontroleerd worden, voldoet. Het erkenningspaspoort is te vinden op www.cbf.nl/organisatie/niketan.

De secretaris van de stichting onderneemt alle bureauactiviteiten. Het bestuur geeft richting en houdt toezicht op deze activiteiten en ondersteunt in de uitvoering. De bestuursleden leveren hun steun geheel onbezoldigd. De gemiddelde tijdsbesteding van de bestuursleden is rond de ½ -1 dag per week. De secretaris is full time betrokken bij Niketan.

Raad van Advies

De Raad van Advies geeft het Bestuur “gevraagd en ongevraagd” advies met betrekking tot de activiteiten van Niketan. De leden van de Raad van Advies leveren hun bijdrage geheel onbezoldigd. Een keer per jaar komt het bestuur en RvA bijeen. De raad bestaat uit:

Felix Piguillet, gepensioneerd, oud voorzitter Niketan en oud regiomanager verstandelijke gehandicaptenzorg bij Ipse de Bruggen.

Paul de Nooijer, Inspecteur bij de afdeling Inspectie, Onderzoek en Beleidsdoorlichting (IOB) van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Ella de Voogd, gepensioneerd, senior beleidsmedewerker bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Heeft vele jaren ervaring op het gebied van gender en SRGR in Bangladesh.

Fondsenwerving & draagvlakvergroting

In 2022 zijn we diverse keren in Bangladesh in het reguliere en landelijke nieuws geweest met ons 'Stories for Inclusion' project en met het winnen van de award. De Britisch council organiseerde een lentefeest voor onze kinderen en een kerstbijeenkomst, waarbij we een mooie donatie mochten ontvangen. Rotary Ramna in Dhaka stak ruim 50 van onze kinderen in een nieuw uniform en doneerde schoenen en regenjassen. We publiceerde een artikel in Margriet en in EENET en organiseerde een tentoonstelling in de bibliotheek in Pijnacker. We werkte mee aan een 'quickguide' over seksuele voorlichting in samenwerking met Liliane Fonds en DCDD.

Goed bestuur,risico's en naleving

Goed bestuur

De projecten in Bangladesh worden uitgevoerd door onze lokale partnerorganisatie DRRA. In nauw overleg met Niketan worden de projecten gedefinieerd, uitgevoerd en geëvalueerd.

Wij zijn dagelijks in contact met leidinggevend en medewerkers van DRRA die op onze projecten werken. De financiële en inhoudelijke rapportages zijn altijd goed geweest en bestuursleden zijn meerdere keren per jaar aanwezig op de projecten. We werken dan nauw samen met DRRA staff en management en checken daarbij persoonlijk met eigen ogen de kwaliteit van het werk van de DRRA medewerkers. Het belang van de kinderen in onze projecten staat daarbij altijd centraal.

Daarnaast heeft Niketan voor de financiering overleg met sponsors in Nederland en Bangladesh. DRRA rapporteert ieder kwartaal de vorderingen en de gemaakte kosten. De NGO's in Bangladesh worden gecontroleerd door het NGO Affairs Bureau, een door de overheid in 1990 ingerichte organisatie om NGO's flexibeler te doen opereren en de accountability van hun activiteiten mede te waarborgen. Zie ook: <http://www.ngoab.gov.bd/>

De interne accountant van DRRA controleert ook deze lokale administraties. Daarnaast houdt het NGO Affairs bureau specifieke audits en toetsingen. Niketan controleert ieder kwartaal ook zelf de overzichten van projectuitgaven. Ze vergelijkt deze met de vooraf ingediende begrotingen en bekijkt steekproefsgewijs of de uitgaven terecht en daadwerkelijk zijn gemaakt. Bij afwijkingen dienen betrokkenen daarover schriftelijk te rapporteren. DRRA die ook voor andere organisaties dan Niketan projecten uitvoert, laat jaarlijks de boeken van de verschillende projecten door een erkende onafhankelijke externe accountant controleren. Niketan heeft inzage in deze accountantsrapporten.

Organisatorische continuïteit

Niketan wordt nagenoeg volledig gerund door vrijwilligers. De stabiliteit en continuïteit van Niketan is dus sterk afhankelijk van de kwaliteit en blijvende inzet van deze vrijwilligers. Het bestuur is zich ervan bewust dat met de huidige werkwijze, de samenstelling, betrokkenheid en expertise van het bestuur van belang is voor de continuïteit van het project. In ons 5 jaren Beleidsplan Niketan 2020-2025, hebben we aangegeven dat we hier extra aandacht aan zullen besteden. Het gaat om de continuïteit van de zorg voor de kinderen waar we ons al zo lang voor inzetten. Een deel van de zorg zal in lijn met de ontwikkeling van Bangladesh, die het afgelopen jaar is opgeklommen tot een Midden-Inkomen land, ook meer door de nationale en lokale overheid moeten worden overgenomen. De bijdrage van Niketan zal dan in samenwerking met andere partijen meer verschuiven naar vernieuwing, innovatie, delen van kennis en ervaring onder grotere groepen van de samenleving.

Continuïteit van onze partnerorganisaties

Hoewel Niketan slechts een heel klein deel voorfinanciert, is het toch van belang een betrouwbaar en actueel inzicht te hebben in de continuïteit van onze huidige partner organisatie DRRA, zonder daarbij onze onafhankelijkheid te verliezen. Het Bestuur zal daartoe jaarlijks met de directie van DRRA de gezondheid van de organisatie bespreken. Daarnaast zal de penningmeester beschikbare audits bestuderen en bespreken met management of auditors.

Medewerkers Niketan / DRR

5 Vrijwillige
bestuursleden
in Nederland

47 Betaalde
project-
medewerkers
in Bangladesh

6 Flexibele
inzetbare
vrijwilligers in NL

1
Betaalde fondsenwerver

 +/- 2.643

uur vrijwilligerswerk door bestuursleden.

Risicomanagement

Koersrisico

Vanaf budget 2022-2023 heeft Niketan de contracten en oorspronkelijke budgetten in Taka vastgelegd, en zal het bedrag in Euro overgemaakt worden tegen de koers van de dag van declaratie. Daardoor loopt DRRA geen koersrisico meer en sluiten de gemaakte kosten in Taka nauwer aan bij de koersfluctuatie van de Taka.

Risico van onvoldoende fondsen

Ieder jaar is het weer de vraag of we voldoende fondsen kunnen werven om de projecten te blijven ondersteunen. Niketan bewandelt meerdere wegen om de financiering veilig te stellen:

1. We onderhouden goede contacten met vermogensfondsen
2. We maken gebruik van de diensten van een externe fondsenwerver.
3. We richten ons meer op fondsenwerving in Bangladesh zelf en zijn daar in toenemende mate succesvol in. De opbrengsten worden rechtstreeks van de door ons te betalen projectkosten afgetrokken.
4. In de afgelopen jaren hebben we een buffer op kunnen bouwen

Voor een bestendige financieringsstroom streven we naar een bredere naamsbekendheid, gekoppeld aan interesse en maatschappelijke overtuiging.

Beleggingsrisico

De omvang van onze financiële middelen is zodanig, dat we gedurende ca. anderhalf jaar aan de doelstellingen kunnen voldoen en onze activiteiten kunnen continueren. Gezien deze korte beleggingshorizon heeft het bestuur besloten de middelen uitsluitend als onmiddellijk opneembare banktegoeden (rekening courant of spaarrekening) aan te houden.

Financieel overzicht 2022

In 2022 heeft Niketan een bedrag van 202.814 euro uit fondsenwerving ontvangen. Dat is 18.983 euro lager dan in 2021. De kosten voor het uitvoeren van ons programma bedroegen in totaal 170.188 euro, waardoor Niketan in 2022 32.626 euro minder heeft uitgegeven dan ontvangen.

Baten

Particulier	€ 30.116
Bedrijven	€ 18.543
Organisaties	€ 137.965
Derden	€ 16.190

Besteed

Project :
€ 164.953

Kennis :
€ 5.235

Monitoring :
€ 1.401

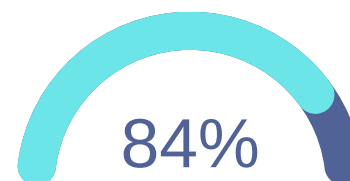

Werving :
€ 7.632

Beheer :
€ 11.196

€ 202.814

Besteed aan doelstelling

Zie onze jaarrekening voor een volledig overzicht van de financiële resultaten.

Na-ijlend Covid-effect

Een aantal van onze geplande projecten zijn tijdens de twee Covid-jaren gestopt of uitgesteld. Sommigen zijn vervangen door andere activiteiten, maar het heeft ook dit jaar een matigend effect op de kosten kant gehad, wat zich heeft vertaald in een lager budget voor Spoor 1. Anderzijds werden de kosten van sommige projecten (een voorbeeld hiervan is de productie van video's voor Trainingen en methodieken in Spoor 2) reeds in voorgaande jaren genomen, terwijl ze operationeel over verschillende jaren gerealiseerd (zullen) worden.

Effect vooruitbetaalde projectkosten

In het voorgaande jaar 2021 heeft Niketan zich kunnen verheugen op een totaalbedrag ter hoogte van 65.000 euro dat vooruitbetaald werd voor activiteiten in 2022. Zoals vermeld in de betreffende post van de jaarrekening is de andere helft, 32.000 euro gereserveerd voor activiteiten in 2023, welke deels zullen worden besteed aan het opzetten van een kennisplatform.

Steun van donoren verschuift

Werven voor onze projecten blijft moeilijk. Kregen we tijdens Covid nog extra steun om de ergste nood op te vangen, na Covid wordt het moeilijk voor sommige -vooral structurele- activiteiten nog voldoende steun te vinden. Voor de optimalisering van het kind-volg systeem zullen we in 2023 onderzoeken of de aansluiting op het systeem dat ontwikkeld wordt door een andere Nederlandse NGO, Enablement, voldoende mogelijkheden biedt om het in de context van Bangladesh te gebruiken. Anderzijds mochten wij ons verheugen op een belangrijke donatie voor het project Stories of Inclusion.

Lokale fondsenwerving

DRRA krijgt in toenemende mate steun van Bangladeshi donoren, zowel particulieren als andere organisaties en bedrijven (waaronder een belangrijke donatie van Unilever Bangladesh). Deze donaties worden gestort op de lokale bankrekening, beheerd door DRRA. Daarnaast werken we in toenemende mate samen met de lokale en nationale overheid, die in staat zijn om soms lokale kosten voor hun rekening te nemen.

Niketan ontving steun van:

Wij bedanken de volgende donoren:

ChildRight

De Wisselbeker

Elise Spykman

Gloria Jean's
Coffee

H. Harstra

Hidora

Ineke Feitz

Stichting Jong

Pro Victimis

Reeders stichting

Royal IHC

Serra
Foundation

S.O.S

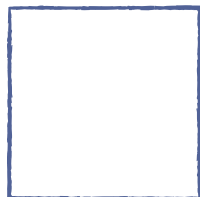
Thom Foundation

Unilever
Bangladesh

Wierda Baas

Stichting WE
get together

W.M de Hoop

Stille fondsen

Ook danken wij de vele trouwe particuliere donateurs en vrijwilligers die ons jaar na jaar steunen.